

Öyle ya da böyle siyasete eklemlenen bu yapılar, hangi partiye oy vermeli, devlette kimler nereye gelmeli gibi hususlarda da belirleyici rol üstlenmeye çalışıyorlar. Pek tabii bu arada İslam'ın koca koca ilkeleri yerle bir ediliyor; ne adalet kalıyor, ne liyakat ilkesi... Olan ülkeye oluyor. Bu tehlikeyi çok iyi gören Atatürk "Efendiler.... Biliniz ki, Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler memleketi olamaz" derken kastettiği tam da bu olmalı. Yoksa kimsenin inancına ya da tasavvufi düşüncesine karışmak değil.

Türkiye Cumhuriyeti bir hukuk devletidir.

Hukuk, bu sınırları aşmak içindir.

Hukuk, etik kaygıların evrenselleştirilmesi, lokal olanın aşılması demektir.

Laiklik herhangi bir cemaatin, tarikatın, inancın devlette hakimiyetine izin verilmemesi demek olduğu gibi aynı zamanda her türlü inancın da güvencesidir.

Ezcümle, dinin siyasal bir güç olarak kullanılmasından vazgeçilmelidir. Görüldü ki demokrasiye darbe de "din" silahıyla yapılmaya çalışıldı.

Hasan Sabbah ve benzer tarikatlar da Müslüman olduklarını iddia ediyorlardı, unutulmasın.

Din veya ideoloji odaklı değil, bilim temelli yönetime önem vermek zorundayız.

Hürriyet denmeye seza (layık) biricik hürriyet, başkalarının saadetlerinden mahrum etmeye veya onların saadet elde etme gayretlerine engel olmaya kalkışmadığımız müddetçe, kendi iyiliğimizi, kendi bildiğimiz yolda aramak hürriyettir, der.

PKK'nın İŞİD'in FETÖ'nün bazı cemaatçi anlayışların ve hatta bazı siyasilerin bugün yaptıkları, kendi iyiliklerini, kendi bildiklerin yolda başkalarının saadetlerine engel olarak aramaktır. Bu yapıların kendi "iyilikleri" iktidarı ele geçirmek, haklarının olmadığı yerde hak iddia etmektir. Bu uğurda hukuksuzluğa başvururlar. Bazen silahlanır, bazen devlete sızarak fesat karıştırırlar. Ezcümle bu yapıların kaynağı hukuksuzluk, düşmanları da doğal olarak hukuktur. Bize silah doğrultana misliyle karşılık vermek kanımızda var, sonuna kadar da arkasındayım. 15 Temmuz'da milletimiz doğuştan harp uzmanı olduğunu bir kez daha tarihe kanıtladı. Ancak harpte olduğu kadar, masa başında da muvaffak olmalıyız. Bunun içindir ki, hukukun üstünlüğüne önem vermeliyiz. Hürriyetimizin kaynağı fiziksel kuvvetimiz olsa dahi, teminatı hukuki yapımız olacaktır. Unutmayalım ki demokrasi ancak hukuk ve özgürlük sürecinin genişletilmesiyle korunabilir. Adaletin olmadığı yerde devlet yoktur.

Dini ya da milli alanda yaşadığımız sıkıntılarda kurtulmanın tek yolu vardır. Toplumsal mutabakat... Bu mutabakat ortak bir tarihin ve ortak bir kültürün ürünü olarak ortaya çıkacaktır. Tarihine ve kültürüne bir bütün olarak sahip çıkmak, milli duruşu temsil eder. Atatürk'e ve Kurtuluş Savaşı'na sahip çıkmadan milli olunamaz.

PKK ile savaşırken şehit düşen yiğitlerimiz için gerçekten şehitler mi değil mi tartışması dahi yapıldı bu ülkede... Böyle milli olunamazsın

Hakeza 15 Temmuz şehitlerimizle, dağlarda bu vatan ve bu millet için aç susuz can veren şehitlerimizi maaş, tazminat ve hatta itibar yönünden ayırarak da milli olamazsın

Malazgirt'te Alparslan, Söğüt'te Ertuğrul gazi, İstanbul'da Fatih sultan Mehmet, İzmir'de Hasan Tahsin, Maraş'ta sütçü İmam, Ankara'da Mustafa Kemal Olmuyorsan asla milli olamazsın.

15 Temmuz sonrası Meclis'te oluşan birlik, yeniden milli iradeye gözlerimiz çevirmişti.

Meclis'teki o birlik bozulmamalı. Ve o birlikten çıkmalı bu milletin geleceğiyle ilgili her karar.

Sınırlarımızda olup bitenler, hukuk devletinin ve laikliğin önemini apaçık ortaya koyuyor. Sözde ümmetçilik laflarıyla, Osmanlıcılık güzellemeleriyle birliği bozmaya çalışmak bu millete ihanettir. Mezhepçi yaklaşımlar ise ateşten bir gömlek; Allah muhafaza her şey bir kıvılcımla başlar. Kalın sağlıcakla!